

Μάνια
Βλαχογιάννη:
Σοπράνο crossover
Διπλωματούχος Μουσικός
Λογοτέχνης

Ελληνική Ομάδα Διάσωσης:
Βάση Εταιμότητας Ερμιονίδας

Μανώλης Κοράκης :

Ο νέος πρόεδρος και συνδικαλιστής
της Ελληνικής Κοινότητας του
Όφφενμπαχ και περιχώρων

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΑΡΤΙΟΣ 2024 | ΤΕΥΧΟΣ 42

www.ermionidamagazine.com

ermionidamagazine@gmail.com

[@ermionidamagazine](https://www.instagram.com/ermionidamagazine)

2 Περιεχόμενα

Editorial - Εκδοτικό σημείωμα

Ερμιονίδα

6 Συνέντευξη: Μάνια Βλαχογιάννη

10 Συνέντευξη: Μανώλης Κοράκης

Geopolitics - Γρηγόρης Τσουκαλάς

18 Συμβουλευτική Γονέων - Βαλέρια Μπουζούνη

19 Τίποτα δεν είναι δεδομένο- Δέσποινα Δημότση

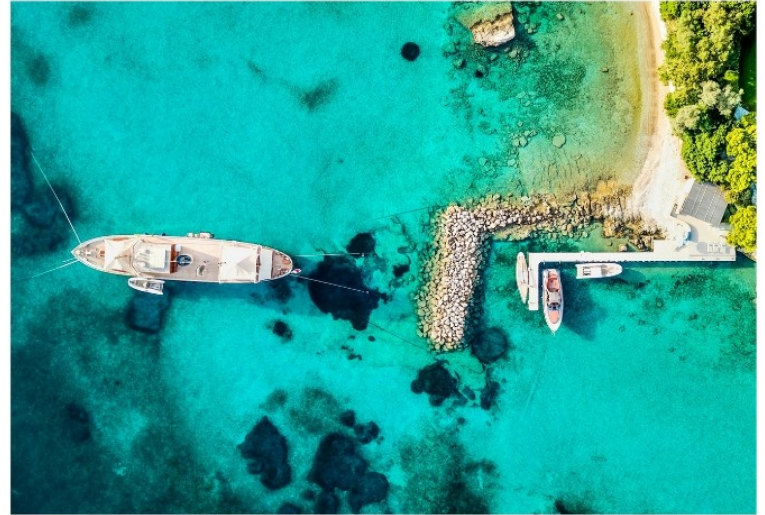
Οικολογία, Διατροφή, Ευζωία

21 All about car

Travel Blog

Survival tips - Συμβουλές Επιβίωσης

25 Αθλητικά

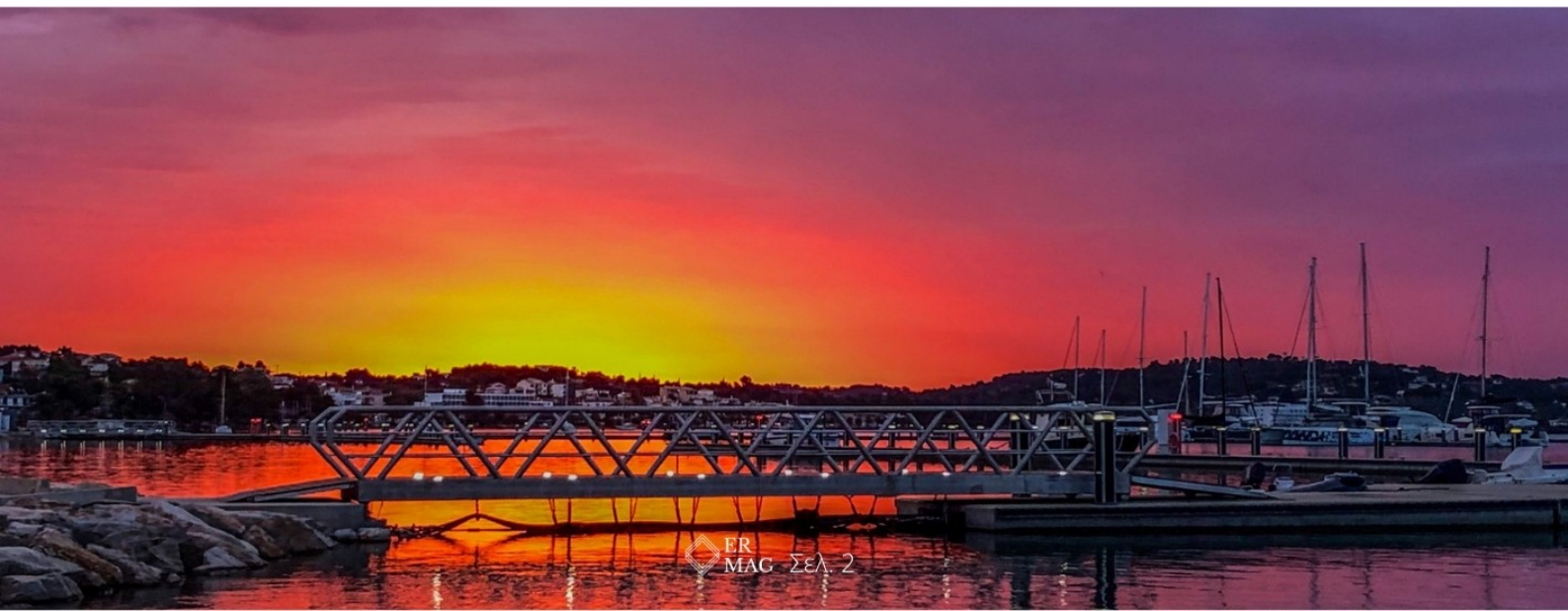
Έκδοση, αρχισυνταξία: Δέσποινα Δημότση

Cover: Μάνια Βλαχογιάννη

Cover photo : Μάνος Μανιός

Συνεργάτες: Εμμανουήλ Χαράλαμπος Τσελίδης, Βαλέρια Μπουζούνη, Αγγελική Βιτσεντζάτου, Γρηγόρης Τσουκαλάς, @drone_vision_ermionida.

Supporters: Hellenic Media Group, Ένωση Σεναριογράφων Ελλάδος, @mydigiwingz, @ermionida_dresses, Lolita Beauty Studio, Φροντιστήριο Μέσης Εκπαίδευσης "Σημείο", Λογιστικό Γραφείο Λίνα Κουμαρά.

March 2024

GREEK
EDITION

N. 42

Καλωσορίζουμε την άνοιξη 2024 με ένα αφιέρωμα στην Ολυμπιακή Φλόγα των δικών μας Αγώνων που πριν 20 χρόνια ταξίδεψε σε πολλές πόλεις της Ελλάδας και ανάμεσά τους και στην Ερμιονίδα. Σε αυτό το τεύχος θα βρείτε τις στήλες μας, προτάσεις μόδας αλλά και διάφορα tips. Προσεχώς στο κανάλι μας στο youtube θα βρείτε αφιερώματα της περιοχής μας καθώς και ιστορικές αναφορές του τόπου μας και όχι μόνο!

Στις συνεντεύξεις μαζί μας αυτό το μήνα, η Σοπράνο crossover, Διπλωματούχος Μουσικός και Λογοτέχνης **Μάνια Βλαχογιάννη** με καταγωγή από το Πόρτο Χέλι και ο νέος Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας του Όφφενμπαχ και περιχώρων και Συνδικαλιστής **Μανώλης Κοράκης!**

ΔΔ

Το 2004 σηματοδοτήθηκε από τους Ολυμπιακούς Αγώνες που διοργάνωσε η χώρα μας. Όταν η Ολυμπιακή φλόγα ξεκίνησε το ταξίδι της από την Αρχαία Ολυμπία για να καταλήξει στην Αθήνα περνώντας από πολλές πόλεις ανά τον κόσμο, τον Μάρτιο της ίδιας χρονιάς πέρασε και από το Κρανίδι. Πλήθος κόσμου, όπως ήταν αναμενόμενο, την υποδέχτηκε με θέρμη!

Η φλόγα έκανε μια στάση στην πάνω πλατεία Κρανιδίου όπου και τιμήθηκε και συνέχισε το ταξίδι της στις Σπέτσες μέσω Κόστας.

Αρχείο enimerwsi2.wordpress

Αρχείο enimerwsi2.wordpress

Αρχείο enimerwsi2.wordpress

Αρχείο enimerwsi2.wordpress

Αρχείο enimerwsi2.wordpress

Για την ιστορία

Η Ολυμπιακή Λαμπαδηδρομία 2004 διέσχισε την Ελλάδα και τους 54 νομούς της χώρας. Το πρώτο κομμάτι της Ολυμπιακής Λαμπαδηδρομίας ξεκίνησε με την αφή της Φλόγας στην Ολυμπία. Η Φλόγα ταξιδέψαε στην Πελοπόννησο για επτά ημέρες. Μετά το διεθνές της ταξίδι, όπου η Ολυμπιακή Φλόγα ένωσε για πρώτη φορά κάθε κατοικήσιμη ήπειρο επέστρεψε στην Ελλάδα για το δεύτερο κομμάτι της Λαμπαδηδρομίας για τους Αγώνες της 28ης Ολυμπιάδας. Η Φλόγα επέστρεψε σε κάθε πόλη που έχει φιλοξενήσει τους Θερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες, καθώς επίσης και σε διάφορες άλλες πόλεις που επιλέχθηκαν ως διεθνούς σπουδαιότητας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΔΙΑΣΩΣΗΣ: ΒΑΣΗ ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΑΣ ΕΡΜΙΟΝΙΔΑΣ

Γίνε εθελοντής διασώστης στην Ελληνική Ομάδα Διάσωσης Αργολίδας στην προσπάθειά μας για δημιουργία Βάση Ετοιμότητας στην Ερμιονίδα. Όλοι μπορούν να βοηθήσουν στα πλαίσια των δυνατοτήτων τους!

Αυτό που χρειάζεται κάποιος για να ενταχθεί στην ομάδα μας είναι να έχει αναπτυγμένο το ομαδικό πνεύμα, όρεξη για εθελοντική εργασία, και προπαντός να έχει αναπτυγμένο το αίσθημα της υπευθυνότητας. Η βοήθεια που μπορεί να προσφέρει κάποιος είναι σαν ΦΙΛΟΣ ΤΗΣ ΕΟΔ, ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΟΔ, ΧΟΡΗΓΟΣ, αλλά και μέσω των κοινωνικών δικτύων κοινοποιώντας τις δημοσιεύσεις μας.

Για να γίνει κάποιος μέλος της Ελληνικής Ομάδας Διάσωσης απαραίτητη προϋπόθεση είναι η συμμετοχή στη Σχολή Βασικής Εκπαίδευσης στη διάρκεια της οποίας ο υποψήφιος διασώστης λαμβάνει βασική γνώση για οτιδήποτε αφορά τη διάσωση σε όλα τα φυσικά πεδία: βουνό, υγρό στοιχείο, αστικά ή μη πεδία σε περιπτώσεις μαζικών καταστροφών. Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα ξεκινά με τη σχολή αυτοπροστασίας και εκτάκτων αναγκών, την οποία μπορούν να παρακολουθήσουν όλοι, ενώ όσοι επιθυμούν να γίνουν μέλη της Ελληνικής Ομάδας Διάσωσης μπορούν να συνεχίσουν στη Σχολή Βασικής Εκπαίδευσης.

Η Σχολή Βασικής Εκπαίδευσης περιλαμβάνει τόσο θεωρητικά όσο και πρακτικά μαθήματα, έτσι ώστε ο εκπαιδευόμενος να λάβει όσο το δυνατόν περισσότερο πλήρη και σφαιρική γνώση και να έρθει σε επαφή με τη φύση, εκεί δηλαδή όπου θα κληθεί να επιχειρήσει στο μέλλον. Οι ενδιαφερόμενοι για την εγγραφή νέου μέλους για την στελέχωση της Βάσης Ετοιμότητας Ερμιονίδας, χρειάζεται να συμπληρώσουν μια αίτηση και μια υπεύθυνη δήλωση, στο Πυροσβεστικό Κλιμάκιο Κρανιδίου η στο γραφείο της Κ.Ε.Α.Π. Δήμου Ερμιονίδας.

Τα πρώτα βήματα για τη σύσταση της ομάδας με έδρα την Ερμιονίδα έχουν ήδη γίνει μέσα από συναντήσεις αλλά και από διαδικτυακά μαθήματα θεωρίας για τις πρώτες βοήθειες. Η εκπαίδευση θα συνεχιστεί το επόμενο διάστημα έτσι ώστε να ολοκληρωθούν οι βασικές γνώσεις ώστε να μπορεί η ομάδα να δραστηριοποιηθεί με ασφάλεια το επόμενο διάστημα όπου της ζητηθεί!!

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΔΙΑΣΩΣΗΣ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ
**Γίνε εθελοντής!
Μη μένεις θεατής!**
ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ
Αντιμετώπιση Μαζικών Καταστροφών
Τηλεπικοινωνίες / Πρώτες Βοήθειες
Ορεινή Διάσωση / Μετεωρολογία
Διάσωση στο υγρό στοιχείο / Αεροδιάσωση
Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΔΙΑΣΩΣΗΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΩΝ:
INSARAG, ICAR, INTERNATIONAL MARITIME RESCUE
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ
www.eodargolidas.gr / eodargolidas@gmail.com
Ελληνική Ομάδα Διάσωσης Αργολίδας

**ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΜΕΣΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
"Σηφείο"
ΝΕΟ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ**
Διδάσκονται: ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ, ΦΥΣΙΚΗ,
ΧΗΜΕΙΑ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ,
ΑΡΧΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ,
ΙΣΤΟΡΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ
ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΦΩΣΤΙΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ, ΛΑΜΠΡΟΥ ΤΑΣΟΣ
ΚΡΑΝΙΔΙ ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ
6979791168, 6979791165

ΤΑΣΟΣ Γ. ΛΑΜΠΡΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ / ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΣ
ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

email: anastaslamprou@gmail.com
Τηλ. ΕΠΙΚ. 6979791165

ΠΑΝΤΕΛΙΝΑ ΔΗΜ. ΚΟΥΜΑΡΑ
Λογίστρια-Φοροτεχνικός

Πλατεία Κύπρου 1,
Κρανίδι
Τηλ./Fax: 27540 22244
Κιν.: 6938 329926

Μισούλη 3, Ύδρα
Κιν.: 6938 329926
6986 508930

- Φορολογικές δηλώσεις
- Σύσταση, έναρξη, μεταβολή, διακοπή επιχειρήσεων & εταιρειών
- Τήρηση βιβλίων Β' & Γ' κατηγορίας
- Μισθοδοσία - εργατικά
- Άδειες καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος

Μάνια Βλαχογιάννη

Σοπράνο crossover Διπλωματούχος Μουσικός Λογοτέχνης

Συνέντευξη στη
Δέσποινα Δημόση
@despinadimotsi

Διπλωματούχος Πιάνου του Εθνικού Ωδείου Αθηνών σε ηλικία 17 ετών με Άριστα Παμφηφεί, Α' Βραβείο και Αριστείο Εξαιρετικής Επιδόσεως και της Ακαδημίας του Ρίχαρντ Στράους στο Μόναχο, όπου σπούδασε παράλληλα Μονωδία και Musical Theater Performance. Φοίτησε στη Ανώτατη Μουσική Σχολή Δρέσδης και τη Δραματική Σχολή του H. D. Trayer ενώ ολοκλήρωσε 4 εξάμηνα της Νομικής Σχολής Αθηνών. Συμμετείχε σε μουσικοθεατρικές παραστάσεις σε Γερμανία, Αυστρία, και Ελβετία ενώ σε νεαρή ηλικία της δόθηκε η θέση της Υποδιευθύντριας στην Κρατική Μουσική Σχολή της Πανεπιστημιακής Πόλης Γκάρχινγκ του Μονάχου, όπου και δραστηριοποιήθηκε για 7 συναπτά έτη.

Σήμερα ζει στην Αθήνα, εμφανίζεται σε συναυλίες και μουσικοθεατρικές παραστάσεις υπό τη διεύθυνση του μαέστρου της Συμφωνικής Ορχήστρας Δήμου Αθηναίων Ελευθέρου Καλκάνη και συνεργάζεται με την Ορχήστρα Σύγχρονης Μουσικής της ΕΡΤ. Έχει εμφανιστεί ως σολίστ στο Ηρώδειο, το Βεάκειο, το Πολεμικό Μουσείο, Δημοτικά Θέατρα και μουσικές και θεατρικές σκηνές σε Αθήνα - Περιφέρεια. Έχει τραγουδήσει πλάι στη σοπράνο Σόνια Θεοδωρίδου, τον Δημήτρη Μπάση, τον Βασίλη Λέκκα, τον Κωνσταντίνο Αργυρό, τον Μάκη Ανδρεάτο κ.ά. Διεθνώς κυκλοφορούν 29 δισκογραφικές δουλειές της ως σοπράνο crossover σε ποικίλα είδη μουσικής, αρκετές από τις οποίες κατέκτησαν ελληνικά και ευρωπαϊκά Charts. Με το μουσικό της σχήμα ERA MUSICALE παρουσιάζει θεματικές συναυλίες σε όλη την Ελλάδα με βασικό ρεπερτόριο το ξένο Μιούζικαλ, τον ξένο - ελληνικό Κινηματογράφο και τα τραγούδια της Παλιάς Αθήνας. Αναλαμβάνει τη φωνητική διδασκαλία μουσικοθεατρικών παραστάσεων και την καλλιτεχνική επιμέλεια μεγάλων συναυλιών - πολιτιστικών εκδηλώσεων.

Το λογοτεχνικό έργο της Αστέρι της Ερήμου - Ναλιμάρ (Εκδόσεις ΝΟΗΣΗ) ενέπνευσε ως λιμπρέτο τον συνθέτη Νίκο Λεκάκο ώστε να συνθέσει μουσική, δίνοντας στο έργο τη μορφή μιας νέας σύγχρονης Όπερας, η οποία παρουσιάστηκε στον ΙΑΝΟ, τα δημοτικά θέατρα Καλλιθέας και Π. Φαλήρου, το Βεάκειο, το Θέατρο Pierce - Αμερικάνικο Κολλέγιο Ελλάδος κ.ά. Η δεύτερη εκδοχή του έργου για όλη την οικογένεια έκανε πρεμιέρα στην Ογκολογική Μονάδα Παιδών «Μαριάννα Β. Βαρδινογιάννη - Ελπίδα» σε σκηνοθεσία της Μάνιας Βλαχογιάννη.

Είναι Γενική Γραμματέας του Ομίλου UNESCO Τεχνών, Λόγου & Επιστημών Ελλάδος, όπου από το 2020 συντονίζει και επιμελείται τον ετήσιο Πανελλήνιο Διαγωνισμό Μουσικής του Ομίλου. Το 2019 - 2023 εκτέλεσε καθήκοντα Ειδικής Συμβούλου Δημάρχου σε θέματα Πολιτισμού ενώ το 2021 της ανατέθηκε παράλληλα η θέση της Αντιπροέδρου του Πολιτιστικού και Αθλητικού Οργανισμού του Δήμου Αγίας Παρασκευής.

ΔΔ: Κυρία Βλαχογιάννη σας καλωσορίζουμε στο περιοδικό της Ερμιονίδας από όπου έχετε καταγωγή. Από ποια ηλικία ξεκινήσατε να ασχολείστε με τη μουσική; Ποια ήταν τα τότε πρότυπα ενός παιδιού - ταλέντου όπως εσείς;

ΜΒ: Μεγάλωσα μέσα στη μουσική, σε μια οικογένεια με ιδιαίτερη αγάπη στις τέχνες. Ο αείμνηστος πατέρας μου και Πορτοχελιώτης Παντελής Βλαχογιάννης, παράλληλα με τις σπουδές του στο εξωτερικό στον τομέα της Κλωστοϋφαντουργίας, είχε σπουδάσει επίσης μουσική. Τα πρώτα μου ακούσματα ήταν οι μελωδίες από το συλλεκτικό του ακορντεόν, μουσικές που συνόδευαν τη ζωντανή εικόνα της εμπνευσμένης ερμηνείας του. Η μητέρα μου, έχοντας ιδιαίτερη αγάπη στην κλασική μουσική, μου δώρισε στην ηλικία των τεσσάρων ετών ένα μικρό κόκκινο πιάνο, που αμέσως έγινε η αγαπημένη μου ενασχόληση. Πήρα τα πρώτα μαθήματα πιάνου σε ηλικία 5 χρονών, δύο χρόνια αργότερα την πρώτη μου διάκριση από το Εθνικό Ωδείο Αθηνών και στα 17μου χρόνια αποφοίτησα με Δίπλωμα Καθηγήτριας Πιάνου με Άριστα Παμφηφεί, 1ο Βραβείο και Αριστείο Εξαιρετικής Επιδόσεως. Το τραγούδι και το θέατρο μπήκαν στη ζωή μου μέσα από πολυάριθμες σχολικές παραστάσεις και συναυλίες, που γέμισαν με στόχους και όνειρα τα παιδικά - εφηβικά μου χρόνια. Η συγγραφή ξεκίνησε επίσης από τα σχολικά θρανία με βραβευμένες εκθέσεις, πολυάριθμα ποιήματα και το πρώτο μου «θεατρικό έργο», το οποίο σκηνοθέτησα και παρουσίασα στην 3η τάξη του Δημοτικού Σχολείου. Οι δύο δασκάλες μου, καθηγήτριες μουσικής και διακεκριμένες σολίστ του πιάνου, η Μυρτώ Μαυρίκου και η Σοφία Παπάζογλου αποτέλεσαν το πρότυπο μου στις τότε μαθητικές εποχές και σε αυτές τις υπέροχες καλλιτεχνίδες και μουσικοπαιδαγωγούς οφείλω κατά μεγάλο μέρος την μετέπειτα καλλιτεχνική μου ταυτότητα. Σημαντικό ρόλο επίσης στα καλλιτεχνικά μου βήματα κατέχει μέχρι σήμερα το παιδικό μου όνειρο να μεταφέρω στον κόσμο μηνύματα ανθρωπιάς, ειρήνης και αγάπης μέσα από τα χρώματα της Μουσικής.

ΔΔ: Ποιους καλλιτέχνες ξεχωρίζετε; Με ποιους θα θέλατε να συνεργαστείτε; Είτε καλλιτέχνες της εποχής μας είτε παλαιότερους.

ΜΒ: Αξεπέραστη, διαχρονική και ανεξάντλητη πηγή έμπνευσης για τους λυρικούς ερμηνευτές είναι η Μαρία Κάλλας. Ως crossover ερμηνεύτρια ξεχωρίζω την Μπάρμπρα Στρέιζαντ για την πολυμορφία της φωνής και του ταλέντου της και αγαπώ ιδιαίτερα τις ερμηνείες της Λίντα Έντερ στα Μιούζικαλ. Θα ήθελα να τραγουδήσω πλάι τον εξάιτερο τενόρο Πλάθιντο Ντομίνγκο και να είχα την ευκαιρία να ερμηνεύσω κάτω από τη διεύθυνση του διασημότερου μαέστρου του 20ου αιώνα, του αείμνηστου, ελληνικής καταγωγής Χέρμπερτ Φον Κάραγιαν.

ΔΔ: Οι σπουδές σας συνεχίστηκαν και στη Γερμανία. Μιλήστε μας λίγο για τις μουσικές σας σπουδές εκεί, ποιες οι διαφορές με την Ελλάδα και ποιες προοπτικές υπάρχουν εκεί σε σχέση με τη χώρα μας.

ΜΒ: Οι κλασσικές σπουδές μουσικής στη Γερμανία είναι εξαιρετικά δομημένες, πολύπλευρες και πολύ απαιτητικές σε μαθησιακό και ερμηνευτικό επίπεδο.

Οι υποψήφιοι σπουδαστές προέρχονται από κάθε γωνιά της υφελίου, οι θέσεις σπουδών είναι λίγες, ο ανταγωνισμός τεράστιος όσο και εποικοδομητικός, το επίπεδο πολύ υψηλό και οι καλλιτεχνικές απαιτήσεις μεγάλες. Οι μουσικές γνώσεις όμως, η μουσική πειθαρχία και η ερμηνευτική εμπειρία που αποκομίζει ένας σπουδαστής από τις Ακαδημίες αυτές είναι κορυφαίες και του εξασφαλίζουν μια επιτυχημένη καριέρα. Γενικότερα, τα θετικά στοιχεία των ξένων χωρών μέσα από το καλλιτεχνικό πρίσμα είναι ο σεβασμός με τον οποίο αγκαλιάζουν την Τέχνη και τους απανταχού καλλιτέχνες, οι ουσιαστικές και πολυάριθμες ευκαιρίες που τους προσφέρουν, το αξιολογικό σύστημα που επικρατεί και οι εξαιρετικά υψηλής ποιότητας παραγωγές. Η χώρα μας, ενώ απ' άκρη σ' άκρη είναι γεμάτη πηγαία έκφραση και άτομα με μεγάλα φυσικά καλλιτεχνικά χαρίσματα, δημιουργική φαντασία και ευστροφία, υπολείπεται σε ολοκληρωμένη αισθητική αγωγή, σε σωστή καλλιτεχνική παιδεία που θα κατευθύνει προς την ποιότητα και κυρίως υπολείπεται σε ουσιαστική στήριξη των ταλέντων και των καλλιτεχνών της.

ΔΔ: Ποιος τομέας από όσους ασχολείστε πρωταγωνιστεί στη ζωή σας; Μουσική ερμηνεία, θέατρο, λογοτεχνία ή όλα μαζί ταυτόχρονα; Και γιατί;

ΜΒ: Όλες οι μορφές της Τέχνης που επέλεξα να υπηρετώ πρωταγωνιστούν στη ζωή μου μαζί, χωρίς ποτέ να νιώθω ότι «μοιράζομαι» ανάμεσα σε διαφορετικούς τομείς. Αντιθέτως αισθάνομαι πως με αυτό τον τρόπο συμπληρώνω την προσωπική μου καλλιτεχνική έκφραση. Καμία «φύση» δεν επικρατεί εις βάρος της άλλης, απλώς χρειάζεται καθημερινά καλή οργάνωση, προγραμματισμός και πειθαρχία, θέτοντας πάντα τις σωστές προτεραιότητες. Ως crossover ερμηνεύτρια προέρχομαι από τον χώρο του μουσικού θεάτρου που συνδυάζει σε ισάξιο βαθμό το τραγούδι, την κίνηση και την υποκριτική. Τόσο στις δισκογραφικές δουλειές όσο και τις μουσικές και μουσικοθεατρικές εμφανίσεις μου ο συνδυασμός των διαφορετικών στοιχείων της προσωπικής μου καλλιτεχνικής ταυτότητας είναι πάντοτε παρών. Τέλος, όσον αφορά τη συγγραφή, έρχεται πάντα πηγαία και αβίαστα, ανάλογα με τις σκέψεις, τα συναισθήματα και το ερέθισμα. Τραγουδώ αρκετά τραγούδια σε δικούς μου στίχους και ντύνω συχνά τις συναυλίες μου με δικά μου κείμενα.

ΔΔ : Μιλήστε μας λίγο για την δισκογραφική σας πορεία. Τις συνεργασίες σας σε Ελλάδα και εξωτερικό

ΜΒ: Από το 2014 μέχρι σήμερα κυκλοφορούν διεθνώς 28 δισκογραφικές δουλειές μου με πρωτότυπα τραγούδια νέων δημιουργών σε ποικίλα είδη μουσικής - Μιούζικαλ, Classical Crossover, Electro Opera, Crossover Jazz, Pop, Έντεχνο κλπ - από τις δισκογραφικές εταιρίες FM Records, Heaven Music και InsideOutMusic, αρκετές από τις οποίες κατέκτησαν τα Ελληνικά και τα Ευρωπαϊκά Charts. Κάποιες από αυτές είναι σε δικούς μου στίχους και μουσική. Σημαντικός σταθμός σε αυτή την δισκογραφική διαδρομή ήταν η κυκλοφορία του συλλεκτικού μου CD «Φλογισμένα Χείλη» (2021), το οποίο περιλαμβάνει 20 επιλεγμένα από τις διαφορετικές κυκλοφορίες τραγούδια μου.

Στις αρχές του 2024 κυκλοφόρησε μια ακόμη νέα δισκογραφική δουλειά μου, ένα τριπλό single με τον τίτλο The Musicals II: Hope, που περιλαμβάνει τρία πολυαγαπημένα τραγούδια από κορυφαία Musicals, τραγούδια που αποπνέουν αισιοδοξία, ψυχική δύναμη και ανθρωπιά. Το πολυαγαπημένο τραγούδι Memory από το θρυλικό Musical Cats του Andrew Lloyd Webber ακολουθεί την πασίγνωστη, τρυφερή μπαλάντα Over the Rainbow, από το Musical Ο Μάγος του Όζ. Το εμβληματικό Climb every mountain από το οσκαρικό Μιούζικαλ Η Μελωδία της Ευτυχίας συμπληρώνει την τριλογία - αφιέρωμα στο όραμα μου για έναν καλύτερο κόσμο. Το The Musicals II: Hope αποτελεί το δεύτερο μέρος μιας πρωτοποριακής και επιτυχημένης συνεργασίας με το διακεκριμένο γυναικείο κουαρτέτο έγχορδων ENCHORD String Quartet. Τα τελευταία χρόνια είχα τη χαρά να συνεργαστώ με την Ορχήστρα Σύγχρονης Μουσικής της ΕΡΤ και να συμμετάσχω σε συναυλίες και μουσικοθεατρικές παραστάσεις υπό τη διεύθυνση του μαέστρου της Συμφωνικής Ορχήστρας Δήμου Αθηναίων Ελευθέριου Καλκάνη. Έχω εμφανιστεί στο Ηρώδειο, το Βεάκειο, το Πολεμικό Μουσείο, Δημοτικά Θέατρα και μουσικές και θεατρικές σκηνές σε Αθήνα - Περιφέρεια. Έχω συνεργαστεί με καταξιωμένους λυρικούς συναδέλφους, όπως τις σοπράνο Σόνια Θεοδωρίδου και Μίνα Πολυχρόνου, τους τενόρους Αντώνη Κορωναίο, Γιάννη Φίλια και Σταύρο Σαλαμπασόπουλο και έχω ερμηνεύσει πλάι σε έντεχνους και λαϊκούς ερμηνευτές όπως ο Δημήτρης Μπάσης, ο Βασίλης Λέκκας, ο Κωνσταντίνος Αργυρός, ο Μάκης Ανδρεάτος κ.ά.

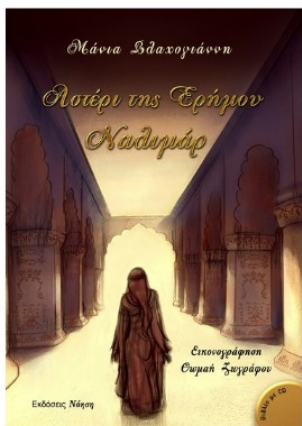

ΔΔ: Ως Γενική Γραμματέας του Ομίλου UNESCO Τεχνών, Λόγου & Επιστημών Ελλάδος αλλά και ως Ειδική Σύμβουλος Δημάρχου σε θέματα Πολιτισμού θα θέλαμε να μας μιλήσετε για τα πρότζεκτ που έχετε ετοιμάσει τα τελευταία χρόνια.

ΜΒ: Από το 2020 έχω τη χαρά να συντονίζω και να επιμελούμαι τον ετήσιο Πανελλήνιο Διαγωνισμό Μουσικής του Ομίλου για την UNESCO Τεχνών, Λόγου και Επιστημών Ελλάδος, ο οποίος πλέον συγκαταλέγεται ανάμεσα στους σημαντικότερους μουσικούς διαγωνισμούς της χώρας μας για την άψογη οργάνωση του και το υψηλό μουσικό επίπεδο των διαγωνιζόμενων. Ο Διαγωνισμός απευθύνεται σε έφηβους ταλαντούχους σπουδαστές μουσικής 12 έως 18 ετών και νέους μουσικούς 18 έως 28 ετών από όλη την Ελλάδα και το εξωτερικό και έχει ως στόχο να βραβεύσει τις ξεχωριστές ικανότητες στα μουσικά όργανα και τη φωνή, δίνοντας παράλληλα τη δυνατότητα στα νέα παιδιά να παρουσιάσουν το μουσικό ταλέντο και να κριθούν από καταξιωμένους σολίστ και μουσικοπαιδαγωγούς. Πρόεδρος του Διαγωνισμού του Ομίλου UNESCO Τ.Λ.Ε.Ε. είναι ο μαέστρος και συνθέτης Ελευθέριος Καλκάνης.

Με όραμα και στόχο την αναβάθμιση του πολιτιστικού επιπέδου της Πόλης μου, διετέλεσα από το 2019 έως το 2023 άμισθη Ειδική Σύμβουλος του Δημάρχου της Αγίας Παρασκευής Βασιλή Ζορμπά και παράλληλα την τελευταία διετία ανέλαβα καθήκοντα Αντιπροέδρου στον Πολιτιστικό και Αθλητικό Οργανισμό του Δήμου. Σε αυτά τα χρόνια, παρά τις αντίξοες συνθήκες της πανδημίας, μου δόθηκε η ευκαιρία να υλοποιήσω αρκετούς από τους στόχους μου για μια πλουσιότερη και αληθινά ποιότητα πολιτιστική ζωή της Αγίας Παρασκευής, κυρίως μέσα από τη δυναμική προβολή των πολιτιστικών αγαθών και έργων που παράγονται σε τοπικό επίπεδο και δίνοντας βήμα στις σπουδαίες μορφές των Τεχνών και των Γραμμάτων που διαμένουν ή ενεργοποιούνται στην Πόλη μας. Στα πλαίσια αυτής της προσπάθειας ανέλαβα την καλλιτεχνική επιμέλεια και τον συντονισμό των μεγάλων συναυλιών που διοργάνωσε ο Δήμος με λυρικούς και λαϊκούς ερμηνευτές, κάποιες από τις οποίες πραγματοποιήθηκαν σε συνεργασία με την Περιφέρεια Αττικής.

Θα σταθώ στις δύο Χριστουγεννιάτικες Συναυλίες Αλληλεγγύης που εμπνεύστηκα και πραγματοποίησα για την Πόλη μου (2019 & 2023) στο Θέατρο Pierce του Αμερικάνικου Κολλεγίου Ελλάδος με διακεκριμένους συνδημότες λυρικούς ερμηνευτές, 17μελή Συμφωνική Ορχήστρα και μπαλέτα από επίσης συνδημότες χορευτές, υπό τη διεύθυνση του μαέστρου της Συμφωνικής Ορχήστρας Δήμου Αθηναίων. Θα ξεχωρίσω επίσης τη μεγάλη συναυλία που επιμελήθηκα και συμμετείχα με θέμα τον Έρωτα και τη Θάλασσα, με βασικούς ερμηνευτές τον Δημήτρη Μπάση και τον Γεράσιμο Ανδρέατο. Ανάμεσα σε άλλα project, πρότεινα επίσης στη Δημοτική Βιβλιοθήκη Αγίας Παρασκευής - Μουσείο Αλέκου Κοντόπουλου και ανέλαβα τη διοργάνωση Πανελληνίου Λογοτεχνικού Διαγωνισμού, ο οποίος στέφθηκε με μεγάλη επιτυχία κατά τη διάρκεια της πανδημίας και εξακολουθεί να αποτελεί θεσμό για τον Δήμο μου.

ΔΔ : Οι τέχνες αντιμετωπίζουν πολλές αντιξοότητες, πολλές δυσκολίες στην εποχή μας. Πως μπορεί κάποιος να "επιβιώσει" ακολουθώντας αυτό το μονοπάτι. Για παράδειγμα ένα παιδί - ταλέντο ποια στοιχεία πρέπει να διαθέτει για να καταφέρει να διακριθεί σε αυτόν τον τομέα;

ΜΒ: Θεωρώ ότι ένας καλλιτέχνης πρέπει να παραμένει πιστός στα ιδανικά της Τέχνης που υπηρετεί ανεξάρτητα από τις συνθήκες του περιβάλλοντος του. Θα πρέπει να είναι ευέλικτος και διαλλακτικός χωρίς να θυσιάζει την ποιότητα στο βωμό της εμπορικότητας, εξαιτίας της οικονομικής αβεβαιότητας που επικρατεί στους καλλιτεχνικούς κλάδους. Η εποχή που διανύουμε έχει επηρεάσει όλα τα επαγγέλματα και την προσωπική μας ζωή, όχι όμως απαραίτητα με τρόπο μόνο αρνητικό. Κάτω από αντίξοες συνθήκες προκύπτουν νέες προκλήσεις, νέες ευκαιρίες για πρωτοποριακές συνεργασίες, καινούργιες ιδέες και δυνατότητες μέσα από την διαρκή ανάγκη του καλλιτέχνη να δημιουργήσει, να εξελιχθεί αλλά και να προσφέρει. Ένας νέος καλλιτέχνης, πέρα από το πηγαίο ταλέντο, θα πρέπει να διαθέτει επιμονή και υπομονή, αφοσίωση, πειθαρχία, αντοχή και πίστη στις δυνατότητες του, αγάπη και σεβασμό στη μουσική και περισσότερο από όλα θα πρέπει να διαθέτει την τόλμη να ακολουθήσει το ταλέντο και τα όνειρα του. Εδώ θα ταίριαζαν οι στίχοι από το φινάλε της Μοντέρνας Όπερας «Αστέρι της Ερήμου - Ναλιμάρ», σε μουσική του συνθέτη Νίκου Λεκάκου και λιμπρέτο δικό μου, η οποία βασίστηκε στο ομότιτλο βιβλίο μου, που κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Νόηση.

«Στα ιδανικά ας μείνουμε πιστοί μέχρι το τέλος και στη φωνή, που μέσα μας, βαθιά μας οδηγεί...! Τολμήστε! Και θ' ανοίξουν μαγικά όλοι οι δρόμοι! Είναι το μυστικό της ευτυχίας στη ζωή...!»

ΔΔ : Με τι ασχολείστε αυτήν την περίοδο; Να περιμένουμε εκπλήξεις και σε άλλους τομείς στο μέλλον από τη Μάνια;

ΜΒ: Αυτήν την περίοδο ασχολούμαι με την παρουσίαση και προώθηση της πρόσφατης δισκογραφικής μου κυκλοφορίας «The Musicals II: Hope» μέσα από συνεντεύξεις στα ραδιόφωνα της ΕΡΤ - Ραδιομέγαρο και Περιφερειακοί Σταθμοί - τα τηλεοπτικά κανάλια της Περιφέρειας και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Παράλληλα ετοιμάζω νέα μουσικά projects και συνεργασίες για την καλοκαιρινή σεζόν και συμμετέχω ως ηθοποιός στις πρόβες της θεατρικής παράστασης που σκηνοθετεί ο ηθοποιός και σκηνοθέτης Γιάννης Δεγαϊτής και θα παρουσιάσουμε το καλοκαίρι - φθινόπωρο 2024. Στη διαδρομή μιας καλλιτεχνικής πορείας και εξέλιξης ανοίγονται πολλοί και διαφορετικοί δρόμοι. Καλούμεθα να επιλέξουμε εκείνους που θα μας οδηγήσουν στην εκπλήρωση των ιδανικών και των ονείρων μας. Δεν γνωρίζουμε τι μας επιφυλάσσει το μέλλον, ακολουθώντας όμως τη ροή των πραγμάτων, οι επιλογές αποκτούν άλλες διαστάσεις και η ζωή μας χαρίζει μικρά θαύματα και μεγάλες εκπλήξεις.

Μανώλης Κοράκης

Ο νέος πρόεδρος και συνδικαλιστής της Ελληνικής Κοινότητας του Όφφενμπαχ και περιχώρων

Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας του Όφφενμπαχ και περιχώρων, Αντιπρόεδρος της Ομοσπονδίας Ελληνικών Κοινοτήτων Γερμανίας Ο.Ε.Κ. Συνδικαλιστής στο Ver.di, μέλος του προεδρείου της περιοχής Φρανκφούρτης και Όφφενμπαχ και συγκεκριμένα στο τμήμα Τύπου και Χάρτου. Για πάνω από 10 χρόνια ήταν και μέλος της επιτροπής διαπραγματεύσεων για τις Συλλογικές Συμβάσεις.

Μέλος του Εργοστασιακού Συμβουλίου (Betriebsrat) στο Τυπογραφείο της Frankfurter Societäts Druckerei GmbH & Co. KG (Frankfurter Allgemeine Zeitung, Neue Presse, Frankfurter Rundschau, DIE ZEIT.) όπου και εργάζεται από το 1990 αρχικά σαν βοηθός και από το 1992 σαν χειριστής μηχανών ενθετοποίησης και πακετοποίησης.

Παντρεμένος με την Πελαγία Γαβριηλίδου (Γίτσα) και πατέρας δύο παιδιών, τον Τηλέμαχο και την Λυδία. Γεννήθηκε το 1965 στην Στουτγάρδη τότε Δ. Γερμανίας, από Έλληνες γονείς που ανήκουν στην 1η γενιά μεταναστών. Στα μέσα του 1969 πήγαν στην Ελλάδα, στην Αθήνα, όπου και πήγε σχολείο. Τελείωσε το Γενικό Λύκειο αργότερα και το Νυχτερινό Τεχνικό Λύκειο την Γνωστή Σαβαστοπούλειο Σχολή (δίπλα από το γήπεδο του Παναθηναϊκού) με κατεύθυνση Μηχανολόγος. Παράλληλα εργαζόταν και σαν βοηθός μηχανικός αυτοκινήτων. Μέσω της αριστείας πέρασε στα τότε ΤΕΙ Καβάλας από όπου κατάρχονται και οι γονείς του. Προερχόμενος από λαϊκή φτωχή εργατική οικογένεια, ο δρόμος για την ξενιτιά και φυσικά για την Γερμανία φάνταζε σαν την μοναδική διέξοδο για επιβίωση.

Έτσι στις 18.10.1985 ημέρα Σάββατο και ώρα 11:30 π.μ. έφθασε αεροπορικώς στην Φρανκφούρτη μέσω Σόφιας με την τότε BALKAN AIR έχοντας ήδη το καλοκαίρι του 1984 κάνει μια επίσκεψη με λεωφορείο (MAGIK BUS) στην Φρανκφούρτη με στόχο να δει κατά πόσο υπάρχει η δυνατότητα για σπουδές και εργασία.

Από τον Οκτώβρη του 2000 μετακόμισαν στο Όφφενμπαχ όπου και ζούνε μέχρι και σήμερα.

ΔΔ: Έχοντας γεννηθεί στην Γερμανία μία πολύ διαφορετική εποχή από τη σημερινή, περιγράψτε μας τι έχει αλλάξει από το τότε στο σήμερα. Πως θυμάστε την παλιά ζωή σχετικά με την σημερινή.

ΜΚ: Μιλάμε για τα μέσα της δεκαετίας του 60 και συγκεκριμένα το 1965, μέχρι το 1970 όπου μετά χωρίς την δική μου συμφωνία με κατέβασαν στην Ελλάδα, στον παππού και την γιαγιά κάτι που τότε ήταν ένα σύνθετος φαινόμενο με ότι αυτό για ένα παιδί συνεπάγεται. Επομένως θα έλεγα πως για την περίοδο μέχρι την κάθοδό μου στην Ελλάδα πέρασα μια πολύ ωραία παιδική ηλικία με πολύ αγάπη και φροντίδα. Παράλληλα θυμάμαι πολύ καλά τις ημέρες στον παιδικό σταθμό μια και οι δύο γονείς μου δούλευαν με στόχο το συντομότερο δυνατό να επιστρέψουν στην Ελλάδα. Αξίζει να σημειωθεί πως δεν ήξερα ελληνικά και πολλές φορές, από μαρτυρίες των γονιών, ρωτούσα τι γλώσσα μιλάνε και φυσικά με όσους φίλους οι ακόμη και συγγενείς, μιλούσαμε μόνο γερμανικά. Ένα άλλο που μέχρι και σήμερα με έχει σημαδέψει είναι τα ταξίδια στην Ελλάδα με τράινο κάτι που ποτέ δεν μου άρεσε και που μέχρι και σήμερα τα τρένα δεν μου αρέσουν επομένως ήταν τραυματική εμπειρία. Άγχος, κούραση, συνωστισμός στα βαγόνια και φυσικά 24ωρα πολλά.

ΔΔ: Πως πήρατε την απόφαση έπειτα από σπουδές στην Ελλάδα να γυρίσετε στη Γερμανία. Είχε περισσότερες ευκαιρίες; Διότι όλοι γνωρίζουμε πως η Ελλάδα τη δεκαετία του 80 υπήρξε σε σχετική ανάπτυξη.

ΜΚ: Η λέξη «ανάπτυξη» χωράει πολύ συζήτηση. Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου και μπορώ να κατανοώ μια σειρά από ζητήματα που αφορούν την ζωή μου όπως και την ζωή όλων μας ακούω την λέξη ΑΝΑΠΤΥΞΗ. Σίγουρα υπήρξε όπως και σήμερα υπάρχει κάποια ανάπτυξη, αν και όλα δείχνουν ότι θα ζήσουμε τα επόμενα χρόνια μία νέα οικονομική κρίση στη Γερμανία, την Ελλάδα, συνολικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το ερώτημα όμως είναι για ποιόν και πως την μετράει κάποιος αυτήν. Το λέω αυτό γιατί όσο περνάει ο καιρός εγώ βλέπω πως ο πλούσιος γίνεται πλουσιότερος ενώ ο φτωχός φτωχότερος. Ταυτόχρονα δε, θα έλεγα πως με βάση τις δυνατότητες που μας δίνει η ίδια η εξέλιξη της τεχνολογίας και της επιστήμης, βασικά ζητήματα της ανθρωπότητας και κατά συνέπεια της πλειοψηφίας των συνανθρώπων μας παραμένουν να είναι πρόβλημα. Τέλος η αδυναμία της οικογένειάς μου να με στηρίξει οικονομικά μια που την ίδια περίπου περίοδο είχε αρχίσει και ο αδερφός μου τις σπουδές του, εγώ στα ΤΕΙ Καβάλας και ο αδερφός μου στην Λάρισα, και μη έχοντας άλλη επιλογή πήρα την απόφαση να δοκιμάσω στην Γερμανία. Κανείς δεν φεύγει από την χώρα του από μόνος του αφήνοντας πίσω φίλους, γνωστούς, συγγενείς, κυρίως οι οικονομικοί λόγοι αναγκάζουν κάποιον να πάρει μια τέτοια απόφαση. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο στην αρχή της μετανάστευσης προς την Γερμανία και εννοώ την δεκαετία του 60, οι περισσότεροι μετανάστες ήταν κυρίως από αγροτικές, φτωχές περιοχές κάτι το οποίο βέβαια στα χρόνια της οξυμένης κρίσης 2011 και μετά επιβεβαιώθηκε με τον πιο άσχημο τρόπο και μάλιστα προεκτάθηκε και από πολλούς μετανάστες ακόμη και από αστικά κέντρα. Με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα να τονίσω πως η απόφαση κάποιου να μεταναστεύσει δεν είναι δείγμα αδυναμίας να αντιμετωπίσει τις δυσκολίες και επομένως φυγή. Αντίθετα χρειάζεται κότσια και μεγάλη πίστη στον εαυτό σου όπως και πείσμα πως όποια δυσκολία και αν βρεθεί μπροστά σου, σε ένα ακόμη ξένο τοπίο, θα τα καταφέρεις να επιβιώσεις. Δεν μιλάω θα πετύχεις και αυτό το λέω με πολύ μεγάλη επίγνωση μια που στα σχεδόν 40 χρόνια που βρίσκομαι τώρα στην Γερμανία είδα αρκετά και αρνητικά περιστατικά που δεν είχαν το λεγόμενο Happy End, που πολύ θα ήθελα ή ακόμη ονειρεύονταν. Άλλωστε, η εμπειρία δείχνει ότι δεν υπάρχουν παράδεισοι στον άδικο σύστημα που ζούμε, σε καμία δυστυχώς χώρα, και χρειάζεται συλλογικός αγώνας, διεκδίκηση των μεταναστών, μαζί με τους ντόπιους εργαζόμενους για να καταφέρουμε να ζήσουμε καλύτερα.

ΔΔ: Μιλήστε μας για το Ver.di . Τα συνδικαλιστικά σωματεία στη Γερμανία πόσο διαφορετικά είναι από την Ελλάδα. Και πόσο πιο αποτελεσματικά από την Ελλάδα σε σοβαρά θέματα που απασχολούν τους εργαζόμενους. Το εργατικό δίκαιο στη Γερμανία λειτουργεί διαφορετικά και επί το πλείστον υπέρ του εργαζόμενου. Δίνει πολλά δικαιώματα και διευκολύνσεις. Ισχύει αυτό; Και αν ναι τι συμβαίνει στην Ελλάδα και είμαστε τόσο πίσω σε αυτόν τον τομέα;

ΜΚ: Το ver.di είναι στην πραγματικότητα μια μεγάλη συννομοσπονδία συνδικάτων τέτοιων κυρίως παροχής υπηρεσιών και 2ο σε μέλη μετά την IG Metal. Η λογική και ο ρόλος της Σοσιαλδημοκρατίας είναι βαθιά ριζωμένα σε αυτά και ανάλογα είναι τα αποτελέσματα. Για να γίνω πιο κατανοητός, επικρατεί η λογική του κοινωνικού διαλόγου, του ότι πρέπει "να είμαστε πραγματιστές" επομένως ανάλογα να είναι και οι απαιτήσεις μας, που στο τέλος καταλήγουν να θέλουν να βάζεις πολύ όχι νερό στο κρασί σου αλλά το αντίθετο, στο νερό σου να βάζεις και λίγο κρασί. Αξίζει να σημειωθεί πως εάν κάποιος πραγματικά ρίξει μια ματιά και μελετήσει την ιστορία του συνδικαλιστικού κινήματος στην Γερμανία θα καταλάβει αμέσως τι εννοώ. Άλλωστε, η ύπαρξη μιας ολόκληρης νομοθεσίας για το πως πρέπει να λειτουργούν τα εργοστασιακά συμβούλια (Betriebsrat) και μάλιστα μοναδικό φαινόμενο σε ολόκληρο τον κόσμο, δηλαδή ύπαρξη μιας ολόκληρης νομοθεσίας, (Betriebsverfassungsgesetz) που καθορίζει τα δικαιώματα αυτού του εκλεγμένου συνδικαλιστικού οργάνου, αλλά και τις σχετικές υποχρεώσεις της εργοδοσίας απέναντι σε αυτό, λέει πολλά. Όσο τα διάφορα συνδικάτα δεν θα έχουν πραγματικό ταξικό χαρακτήρα και παραμένουν να είναι μόνο συν διαχειριστές της αρνητικής κατάστασης των εργαζομένων, ανάλογα αρνητικά θα είναι και τα αποτελέσματα αυτών όπου και αν αυτά δρουν, Ελλάδα ή Γερμανία δεν έχει σημασία.

Με σιγουριά θα έλεγα πως μετά την ένωση της Γερμανίας οι κατακτήσεις των εργαζομένων πάνε από το κακό στο χειρότερο. Το εργατικό δίκαιο που βασίζεται σε νόμους που κάποιο όργανο νομοθετεί, (η Βουλή στην Ελλάδα, το Bundestag στην Γερμανία), αντικατοπτρίζει τους ανάλογους συσχετισμούς. Όσο η εργοδοσία θα εκφράζεται πολύ περισσότερο από το όργανο που νομοθετεί τόσο λιγότερα θετικά έχουν να περιμένουν οι εργαζόμενοι από μια τέτοια νομοθεσία. Η ίδια η ζωή μας έχει δείξει πως η δικαιοσύνη όχι μόνο τυφλή δεν είναι αλλά αντίθετα εθελουφλεί εκεί που αυτή θέλει και θεωρεί δίκαιο. Αλήθεια το τι είναι δίκαιο ποιος το καθορίζει; Οι απαιτήσεις μας για μια καλύτερη ζωή και όρους, θα πρέπει να καθορίζονται με βάση το τι έχει την διάθεση να δώσει η εργοδοσία; ή το τι έχουμε σαν εργαζόμενοι ανάγκη; Είμαι της άποψης πως αν θέλει κάποιος "να κάνει ομελέτα πρέπει να σπάσει τα αυγά", δηλαδή να έρθει σε ρήξη και κατά συνέπεια να διεκδικήσει, διαφορετικά θα δουλεύαμε ακόμη και σήμερα από την ανατολή μέχρι την δύση του ήλιου. Τέλος θα πρέπει όλοι μας να απαντάμε το απλό ερώτημα. Ο κάθε ένας από εμάς παρέλαβε κάτι από την προηγούμενη γενιά, εγώ τι θα παραδώσω; Κάτι καλύτερο ή κάτι χειρότερο; Και με την ευκαιρία αυτή να ξεκαθαρίσουμε και κάτι που πολύ συχνά ακούω, «οι νέοι σήμερα είναι διαφορετικοί, δεν είναι όπως είμασταν εμείς, δεν τους ενδιαφέρει τίποτα». Απόψεις πέρα για πέρα λανθασμένες, μα το κυριότερο τέτοιου είδους απόψεις εκφράζουν μόνο αυτοί που είναι της άποψης πως δεν φέρνουν καμία ευθύνη για το ποιος αλήθεια τα διαπαιδαγωγήσε αυτά τα παιδιά αν είναι έτσι, που όπως είπα δεν συμφωνώ. Είναι απόψεις που εκφράζουν μέλη μιας κοινωνίας που δεν φέρνουν ευθύνη για τίποτα και μάλιστα όλοι οι άλλοι πρέπει να κάνουν κάτι εκτός από αυτούς τους ίδιους. Εγώ πιστεύω ότι "η νέα γενιά έχει ιδανικά, ούτε ξεπουλιέται, ούτε προσκυνά", όπως λέει και ένα από τα συνθήματα που έλεγαν οι νέες και οι νέοι για το έγκλημα στα Τέμπη στους δρόμους της χώρας μας και είμαστε πολύ χαρούμενοι που τέτοια συνθήματα ακούστηκαν και έξω από την Ελληνική Πρεσβεία και τα Προξενεία και τη Γερμανία.

ΔΔ: : Να περάσουμε στις Ελληνικές Κοινότητες και τον Απόδημο Ελληνισμό. Πόσο έχουν βοηθήσει τους Έλληνες να κρατήσουν την ταυτότητα τους και τα έθιμα τους οι κοινότητες, γενικά, του εξωτερικού όλα αυτά τα χρόνια

ΜΚ: Από την πρώτη στιγμή που ήρθαν στην Γερμανία οι πρώτοι Έλληνες μετανάστες αισθάνθηκαν την ανάγκη να φτιάξουν την δική τους γωνιά, στέκι θα έλεγα ώστε να μπορούν να συναντιούνται να μαθαίνουν νέα αλλά και στην συνέχεια αναγκαστικά να οργανωθούν ώστε να μπορέσουν από κοινού να αντιμετωπίσουν τα όχι και λίγα προβλήματα που είχαν να αντιμετωπίσουν. Επομένως έγιναν στέκι αλλαγής πληροφοριών αρχικά, που στην συνέχεια όμως και χώροι προβληματισμού ώστε μαζί και όχι ο κάθε ένας από μόνος του να λυθούν ζητήματα όπως για παράδειγμα:

- Εκμάθηση γερμανικών
- Μεταφράσεις ντοκουμέντων
- Συμπλήρωση διαφόρων αιτήσεων
- Αργότερα για τα παιδιά τους η εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας, χορών και εθίμων μια που το ελληνικό κράτος τους είχε και έχει αφήσει στο έλεός τους.

ΔΔ : Μιλήστε μας για την Κοινότητα της πόλης σας, του Όφφενμπαχ. Έχει πολλά μέλη; Δραστηριοποιείται αρκετά;

ΜΚ : Η κοινότητά μας σήμερα έχει γύρω στις 250 οικογένειες μέλη, αριθμός πολύ μικρός μια που ο ελληνικός πληθυσμός στην πόλη μας μαζί με τα πολύ κοντινά περίχωρα είναι πάνω από 10.000. Από το 1972 που ιδρύθηκε η κοινότητά μας από όλα τα Διοικητικά Συμβούλια γίνεται μια προσπάθεια, στην βάση πάντα της εθελοντικής εργασίας να αντιμετωπιστούν όλα τα ζητήματα που απασχολούν τον ελληνισμό της περιοχής μας. Παράλληλα τα τελευταία 20 χρόνια θα έλεγα πως η Κοινότητά μας έπαψε να ασχολείται μόνο με ζητήματα που έχουν άμεση σχέση με την Ελλάδα αλλά απεναντίας προσπαθεί και κατά την άποψή μου πρέπει να παίρνει θέση και για όλα τα άλλα ζητήματα που απασχολούν και τον λαό της ίδιας της χώρας όπου ζούμε και εργαζόμαστε. Τα προβλήματα είναι κοινά και μάλιστα σήμερα που έχουμε φθάσει στην 4η γενιά Ελλήνων μεταναστών είναι μεγάλη ανάγκη και υποχρέωση θα έλεγα οι Κοινότητες να είναι διεκδικητικές όχι μόνο απέναντι στις ελληνικές αρχές αλλά και στις γερμανικές μια που εδώ εργάζονται και φορολογούνται. Και στο σημείο αυτό ξεκινάει και τα προβλήματα.

Ποιος είναι σε θέση όχι μόνο να κάνει παράπονα, να ασκεί κριτική που σωστό είναι, αλλά πολύ περισσότερο να μπει μπροστά να ασχοληθεί με τα κοινά να αφιερώσει χρόνο, να συγκρουστεί με προκαταλήψεις και αντιλήψεις όπως:

· Έλα βρε αδερφέ εσύ θα βγάλεις τι φίδι από την τρύπα;

· Και εσύ τι κέρδος έχεις από όλα αυτά;

· Μην εκδηλώνεσαι, κράτα και καμιά πισινή δεν ξέρεις καμιά φορά

Και φυσικά όλα τα παραπάνω πρέπει να τολμήσεις να τα συνδυάσεις με το πολιτικό περιεχόμενο και ρίζα του κάθε προβλήματος. Είμαι της άποψης πως δεν υπάρχει στιγμή της ανθρώπινης ζωής που να μην έχει σχέση με την πολιτική. Τίποτα δεν είναι γενικό και αόριστο, απεναντίας πρέπει να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους και κατά συνέπεια τα λόγια μας να συνοδεύονται από πράξεις με κύριο και μοναδικό θα έλεγα γνώμονα το κοινό καλό και όχι το ατομικό συμφέρον πολύ περισσότερο δε όταν αυτό γίνεται πατώντας πάνω σε πτώματα.

ΔΔ: Τα τελευταία χρόνια η Γερμανία βιώνει μία σχετική ύφεση που φαίνεται να την έχει συμπαράσει και αυτήν μετά από πολλές άλλες χώρες που είχε ξεκινήσει η κρίση. Πως το σχολιάζετε αυτό; Τι σημαίνει ύφεση στην οργανωμένη Γερμανία για έναν νέο μετανάστη; Τι θα συμβουλευάτε, με βάση την τωρινή κατάσταση, κάποιον που θέλει να μεταναστεύσει σήμερα; Αξίζει να το ρισκάρει;

ΜΚ: Είναι φυσιολογικό και αναμενόμενο η Γερμανία σαν χώρα και οικονομία να βιώνει και αυτή μια ύφεση μια που είναι κομμάτι ενός συγκεκριμένου οικονομικού συστήματος που έχει στο DNA του τέτοιες κρίσεις. Επομένως και η Γερμανία ανάλογα με την δύναμη της οικονομίας της δέχεται και τις διάφορες δονήσεις και αυτή με την σειρά της για να τις ξεπεράσει προσπαθεί να τις μεταφέρει σε κάποιον άλλον, δηλαδή πρώτα από όλα στους εργαζόμενους στη Γερμανία. Μάλιστα όλα αυτά που περιέγραφα παραπάνω γίνονται σήμερα και ανάμεσα σε «συμμάχους» βλέπε Ευρωπαϊκή Ένωση, NATO, όπου αυτοί που έχουν την εξουσία σε κάθε χώρα, οι λίγιοι, το κεφάλαιο -επιτρέψτε μου την επιστημονικά τεκμηριωμένη έκφραση- προσπαθεί να βγει κερδοφόρο στον ανταγωνισμό. Όλα τα παραπάνω για τον απλό εργαζόμενο σημαίνει παραπέρα μείωση της αξίας της εργατικής του δύναμης, παραπέρα μείωση το όποιων παροχών από το κράτος έχουν απομείνει, πολύ περισσότερο δε μετά την ανατροπή των πρώην σοσιαλιστικών κρατών.

Η Γερμανία του 80 δεν έχει καμιά πλέον σχέση με την Γερμανία του σήμερα. Ο μύθος της Γερμανίας ότι όλα λειτουργούν ρολόι και μάλιστα ότι τα μάρκα τότε και τα ευρώ σήμερα μπορεί να τα μαζέψει κανείς από τα δένδρα δεν ήταν ποτέ πραγματικότητα. Και εδώ στην Γερμανία υπάρχει η εκμετάλλευση και μάλιστα θα έλεγα πως μεταξύ Ελλήνων πολύ περισσότερο. Επομένως αυτό που λέει ο σοφός λαός «όπου ακούς πολλά κεράσια, κράτα και μικρό καλάθι» είναι απόλυτα σωστό. Σε καμιά περίπτωση κατά την γνώμη δεν μπορούμε να πούμε γενικά ή και ακόμη να προτείνω σε κάποιον που παίζει με την σκέψη να έρθει ή όχι να του πω απλά ένα ΝΑΙ ή ένα ΟΧΙ. Η κάθε μια περίπτωση είναι διαφορετική, αυτό όμως που με σιγουριά μπορώ να πω είναι πως αν κάποιος θέλει να το κάνει πρέπει πρώτα από όλα να το αποφασίσει ο ίδιος και να μην το βάλει κάτω με την πρώτη δυσκολία. Γιατί δυσκολίες θα υπάρχουν και όσο περνάει ο καιρός ακόμη περισσότερο.

11ος Πανελλήνιος Διαγωνισμός Συγγραφής Πρωτότυπου Σεναρίου για Ταινία Μικρού και Μεγάλου Μήκους

11^{ος} Πανελλήνιος Διαγωνισμός Συγγραφής Σεναρίου για Ταινία Μικρού και Μεγάλου Μήκους

Χορηγοί Επικοινωνίας

Η Ένωση Σεναριογράφων Ελλάδος προκηρύσσει τον 11ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό Συγγραφής Πρωτότυπου Σεναρίου για Ταινία Μικρού και Μεγάλου Μήκους

Καλούνται οι ενδιαφερόμενοι να υποβάλλουν συμμετοχή από την **1η Ιανουαρίου 2024 μέχρι την 31η Αυγούστου 2024** και ώρα 23:59

ΒΡΑΒΕΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΜΗΚΟΥΣ

Το πρώτο βραβείο πρωτότυπου σεναρίου, θα εκδοθεί από τις Εκδόσεις Σεναριογράφων Ελλάδος και θα λάβει μετάλλιο. Οι δεύτεροι και τρίτοι νικητές θα λάβουν μετάλλιο και συμβολικό έπαθλο. Οι έπαινοι θα λάβουν τιμητική διάκριση. Η Ε.Σ.Ε. θα καλύψει το κόστος κατοχύρωσης των δικαιωμάτων του επομένου έργου που θα μετάσχει στον διαγωνισμό όσων λάβουν έπαινο.

ΒΡΑΒΕΙΑ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ

Οι πρώτοι νικητές, σε ειδική τελετή που θα λάβει χώρα στο ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης, θα λάβουν ένα μετάλλιο. Το δε σενάριό τους θα εκδοθεί από τις Εκδόσεις Σεναριογράφων Ελλάδος. Οι δεύτεροι και τρίτοι νικητές θα λάβουν μετάλλιο και συμβολικό έπαθλο. Οι έπαινοι θα λάβουν τιμητική διάκριση. Η Ε.Σ.Ε. θα καλύψει το κόστος κατοχύρωσης των δικαιωμάτων του επόμενου έργου, που θα μετάσχει στον διαγωνισμό, όσων λάβουν έπαινο.

Για πλήρη ενημέρωση, επισκεφθείτε τον διαδικτυακό τόπο μας και για τυχόν απορίες ή διευκρινίσεις, επικοινωνήστε στο email info@senariografoi.gr.

Αναλυτικές πληροφορίες, όροι διαγωνισμού και βραβεία: <https://senariografoi.gr/gr/news/stories/1940/>

ΤΕΜΠΗ 1 ΧΡΟΝΟΣ ΜΕΤΑ

Ένα χρόνο μετά την τραγωδία των Τεμπών, πολλά κρίσιμα ερωτήματα για την αδιανόητη σύγκρουση των δύο τρένων, που έκλεψε τη ζωή 57 συνανθρώπων μας, την υγεία δεκάδων άλλων και τη γαλήνη εκατοντάδων συγγενών τους, μένουν αναπάντητα.

Σε μία προσπάθεια διερεύνησης της υπόθεσης που ακόμα είναι ανοιχτή και δεν έχει εξεταστεί σε βάθος η Μαρία Καρυστιανού, μητέρα ενός από τα θύματα, συλλέγει υπογραφές με σκοπό την κατάργηση της Βουλευτικής ασυλίας ώστε να αποδοθεί δικαιοσύνη σε όλα τα επίπεδα.

«Ένα χρόνο μετά το μόνο που μπορώ να πω είναι πως δεν υπάρχει σημαντική βελτίωση πέρα από αυτά που συνέβησαν την πρώτη εβδομάδα. Έχουμε δύο ανθρώπους στη φυλακή, ένα μπάζωμα για το οποίο δεν ξέρουμε τίποτα και δεν έχουν αποδοθεί ευθύνες και κάποιες ανακρίσεις, αλλά τίποτα ουσιώδες. Ένα χρόνο μετά είμαστε στο ίδιο σημείο...».

Στο change.org με τίτλο ΤΕΜΠΗ 2023 υπογράφουμε όλοι χωρίς χρηματικό ποσό, το οποίο ζητάει η πλατφόρμα, απλά με επιβεβαίωση του μέλ μας.

TRAVEL BLOG

BY @DESPINADIMOTSI
TRAVEL BLOG

MEDIA

COMING SOON

Summer editions

Info: ermionidamagazine@gmail.com

FAMILY

EDUCATE
YOUR CHILD
BY @VALERIABOUZOUNI

INTERVIEWS

INTERVIEWS
ER MAG EXCLUSIVE

FASHION

Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗΣ

Γιατί παλεύουμε νύχτα μέρα κλεισμένοι στα εργαστήριά μας, τα σπίτια μας, τα βιβλία μας ή τα έργα μας; Παλεύουμε για ένα τίποτα, που ωστόσο είναι το παν. Είναι οι δημοκρατικοί θεσμοί. Είναι η ποιότητα, που γι' αυτή δεν δίνει κανείς πεντάρα. Είναι η οντότητα του ατόμου που όμως το άτομο αποτελεί και μέρος του όλου, που βαίνει προς την ολική της έκλειψη, της ελευθερίας. Είναι η αμάθεια πολλές φορές όπου η αμάθεια είναι και το σκότος! Εκείνοι που θέλουν την υποδούλωση, βλέπουν το τίποτα. Εμείς το παν το σύνολο αλλά και το άτομο ως μέρος του συνόλου.

Όταν υποτάσεις ένα άτομο υποτάσεις και μέρος του συνόλου!. Που βρίσκεται η αλήθεια, θα φανεί μια μέρα, όταν δεν θα μαστε πια εδώ. Θα είναι όμως, εάν αξίζει, το έργο κάποιου απ' όλους εμάς. Και αυτό θα σώσει την τιμή όλων μας -και της εποχής μας.

Υποδούλωση είναι η τέχνη, η ολοκληρωτική υποταγή σε κάποιο πάθος με την ταυτόχρονη απουσία ενεργητικής αντίδρασης! Η στέρηση της ελευθερίας και της ανεξαρτησίας ενός λαού ή ενός ατόμου, που έχει περιέλθει στην άμεση εξουσία και δικαιοδοσία κάποιου άλλου και φυσικά η λέξη «ελευθερία» προκύπτει «παρά τό έλεύθειν όπου έρᾱ τίς», δηλαδή «να πηγαίνει κάποιος εκεί όπου αγαπάει-επιθυμεί». (έλεύθω = έρχομαι, πορεύομαι – έρῶ = αγαπώ – έρω). Δεν αρκεί επομένως να μην είσαι υπόδουλος για να είσαι ελεύθερος. Πρέπει να βαδίζεις σύμφωνα με ό,τι έρωτα σου προκαλεί, δηλαδή σε ενθουσιάζει, ταραάζει την ψυχή σου, σε οδηγεί στην δημιουργία και την υπέρβαση, σε συγκλονίζει. Ζώντας μία ζωή ρουτίνας και ημιμέτρων, ελεύθερος δεν είσαι. Πόρισμα: η ελληνική γλώσσα κρύβει νοήματα και έχει και φιλοσοφικό υπόβαθρο.

Οι λέξεις ελεύθερος, ελευθέριος, ελευθερία είναι θεμελιώδη. Περί θεϊκής προελεύσεως του αισθήματος και βιώματος της ελευθερίας διατυπώνεται από τον Αισχύλο: «Ελεύθερος γαρ ούτις εστι πλην Διός» (Προμ. Δεσμ. 50). Ο δε Όμηρος ψάλλει για το «ελεύθερον ήμαρ» (την ημέρα της ελευθερίας) και αναφέρει τη συνήθεια «κρητήρα στήσασθαι ελεύθερον», να στήνουν κρατήρα υπέρ ελευθερίας χάριν του Διός όσοι απέκρουαν τους εχθρούς. Στους χαλεπούς δε καιρούς μας, που η ανελευθερία επιπολάζει (επικρατεί) γύρω μας – όρισε δε ο Αριστοτέλης ως ανελευθερία την ψυχική τάση, κατά την οποία οι πάσχοντες απ' αυτήν «ορέγονται του πανταχόθεν κέρδους» και αυτό αναμφισβήτητα αποτελεί αιτία της γενικής δυσπραγίας των τελευταίων χρόνων. Όταν ο λαός του είναι υπόδουλος, η ελευθερία είναι μια πολύ ξεκάθαρη έννοια. Εκείνες τις στιγμές, χρησιμοποιώντας σπαθί και ασπίδα, παλεύει μέχρι να εξαντληθεί ή μέχρι να χάσει τη ζωή του. Μπροστά στην υποδούλωση, η Ελευθερία είναι εύκολα κατανοητή: είναι το αντίθετο της σκλαβιάς.

Καμιά φορά, όμως, ο πολεμιστής ακούει τους ηλικιωμένους να λένε «Όταν σταματήσω να δουλεύω, θα είμαι ελεύθερος». Έπειτα, ένα χρόνο αργότερα, οι γέροι παραπονιούνται: «Η ζωή είναι μόνο ανία και συνήθεια». Σε αυτή την περίπτωση, η Ελευθερία είναι δύσκολα κατανοητή: σημαίνει έλλειψη νοήματος.

Ένας πολεμιστής του φωτός είναι πάντα δεσμευμένος. Είναι σκλάβος του ονείρου του και ελεύθερος στα βήματα του - Paulo Coelho. Επειδή το ερώτημα τίθεται επιτακτικά όλο και πιο συχνά, η θέση μου εδώ και χρόνια: Ο πολίτης πού δεν είναι αυτεξούσιος είναι υπόδουλος. Είναι υπήκοος, δεν είναι πολίτης. Οι διαχειριστές, της υποδούλωσης είτε άτομα, είτε ορισμένες φορές και μορφές «φωτισμένων» «οδηγών», που δεν είναι καθημερινά ελεγχόμενοι και ανακλητοί ανά πάσα στιγμή, είναι μορφή υποτέλειας.

ΟΙ ΕΠΙΚΡΑΤΕΣΤΕΡΕΣ ΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ- ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2024

huffingtonpost.gr

fashion

Μετά τις επιδείξεις μόδας σε Νέα Υόρκη, Μιλάνο και Παρίσι έχουμε ξεκάθαρη εικόνα για τις τάσεις που θα μας συνοδεύσουν την σεζόν άνοιξη – καλοκαίρι 2024.

Ψηλόμεσα παντελόνια

Σε ίσιες, μακριές, άνετες γραμμές τα ψηλόμεσα παντελόνια επανέρχονται αυτή την άνοιξη συνδυασμένα πότε με κοντά τοπ για βραδινές εμφανίσεις και πότε με μπλουζάκια πόλο για ένα πιο καθημερινό στυλ γραφείου.

Αραχνούφανα λευκά και εκρού φορέματα

Τα λευκά, εκρού μακριά φορέματα ταιριάζουν σχεδόν σε όλες και μπορούν να μας βγάλουν κυριολεκτικά ασπροπρόσωπες σε διάφορες περιπτώσεις. Αέρινα, ανάλαφρα, απέριττα, άλλοτε με κεντήματα ή δαντέλες διεκδικούν μια θέση στη ντουλάπα μας.

Φλοράλ

Τα φλοράλ σχέδια έχουν πάντα μια θέση στις ανοιξιότικες συλλογές των τελευταίων ετών. Αυτή τη σεζόν όμως τα μοτίβα είναι ακόμα πιο εντυπωσιακά, πιο μεγάλα, πιο έντονα σε χρώματα.

Κοντά σορτς

Τα κοντά σορτς δεν είναι νέα προσθήκη, αλλά αυτή την άνοιξη εμφανίζονται πιο μικροσκοπικά και φτιαγμένα από πολυτελή υφάσματα. Οι σχεδιαστές για να «ισορροπήσουν» την έκθεση των γυμνών ποδιών τα συνδύασαν με φαρδιά πουκάμισα, μακριά σακάκια ή κιμονό.

Ημιδιαφανείς σιθρού (see through) φούστες

Σχεδόν όλοι οι σχεδιαστές παρουσίασαν τουλάχιστον μια σιθρού φούστα στέλνοντας το μήνυμα ότι θα είναι μια από τις πιο δυνατές τάσεις της σεζόν. Κάποιες τελείως διαφανείς και άλλες ενισχυμένες με κεντήματα, φτερά, τούλια και βολάν. Τα καυτά σορτς, που προαναφέρθηκαν, θα φανούν σωτήρια στην περίπτωση αυτή μια και άνετα μπορούν να φορεθούν μέσα από τις σιθρού φούστες κι έτσι να υιοθετήσουμε δύο τάσεις σε μία.

Ερμιονίδα Flying Dresses

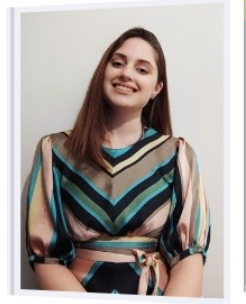

Το μεγάλο, νέο project που πραγματοποιείται στην Ερμιονίδα. Το νέο hit της σεζόν είναι τα flying dresses. Πραγματικά πετάνε και προσφέρουν υπέροχους κυματισμούς ενώνοντας τη θάλασσα με τον ουρανό, στα πιο όμορφα σημεία της Ερμιονίδας!

Για πληροφορίες επικοινωνήστε στο ίνσταγκραμ με το @ermionida_dresses

Συμβουλευτική Γονέων

Δεν θέλω να πάω για κολύμβηση, φοβάμαι!
Δε θα πάω μπαλέτο γιατί θα με κοροϊδεύουν που δεν ξέρω!

Όταν πρόκειται να προτείνετε στο παιδί να δοκιμάσει κάτι καινούργιο,
Και είναι διστακτικό ή ακόμα και απρόθυμο,

- Αποφύγετε του αλλάξτε γνώμη και να προσπαθείτε να το πείσετε για το πόσο όμορφα θα περάσει.
- Προσπαθήστε να χτίσετε γύρω από αυτό ένα πλαίσιο ασφάλειας και ηρεμίας.**
Άλλωστε μόνο τότε μπορούμε να περάσουμε καλά.
- Περιγράψτε τί θα κάνετε εκεί,
Ποιοι θα βρίσκονται,
Τι ρούχα θα φοράνε.
- Μιλάμε για όσα παρατηρούμε ότι νιώθει.**
Βλέπω ότι νιώθεις άβολα αλλά είναι εντάξει, γιατί είναι η αρχή.
Όλα θα πάνε καλά, είσαι ασφαλείς εδώ
Και όταν είσαι έτοιμη θα περάσεις πολύ πολύ όμορφα!
- SOS** Σκοπός μας δεν είναι να πιέσουμε τα παιδιά αλλά να τα ενθαρρύνουμε και να τα στηρίξουμε στο ξεκίνημά τους.

Να είσαι ευγνώμων για όσα έχεις! Τίποτα δεν είναι δεδομένο

Οι περισσότεροι άνθρωποι στις μέρες μας είναι υπέρμαχοι της κλάψας για τα πάντα. Λογικό είναι να μην έχει τα πάντα κάποιος και δεν γίνεται και να τα αποκτήσει ποτέ αλλιώς θα υπήρχε ένας άνθρωπος να είχε όλο το σύμπαν στη διάθεσή του. Γίνεται όμως αυτό; Ευτυχώς όχι.

ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΧΟΥΝ ΤΟ ΤΙΜΗΜΑ ΤΟΥΣ ή κοινώς δεν μπορείς να έχεις και την πίτα ολόκληρη και το σκύλο χορτάτο. Κάτι θα θυσιάσεις, κάτι θα αφήσεις πίσω, κάτι θα διαλέξεις βρε αδερφέ.... Γιατί όμως μας κυριεύει ένας ηλίθιος εγωισμός και δεν το καταλαβαίνουμε αυτό; Επιλογές κάνουμε στη ζωή μας είτε αυτές αφορούν τα προσωπικά μας, είτε την εργασία μας, είτε τον ελεύθερο μας χρόνο και η λίστα ατελείωτη.

Γι αυτό όταν "κλαίγεστε" και φέρνετε στον εαυτό σας αρνητική ενέργεια αναρωτηθείτε ότι υπάρχουν άλλοι σε χειρότερη θέση από τη δική σας οι οποίοι όμως ευγνωμονούν για αυτά που έχουν.

Η ζωή δεν σηκώνει αρνητισμό, θέλει θετικότητα. Έχει κάνει κάποιος συμβόλαιο με το Θεό και δεν το ξέρουμε; Τίποτα δεν είναι δεδομένο. **"Τα πάντα ρει και ουδέν μένει"** που έλεγε και ο Ηράκλειτος. Γι αυτό ευχηθείτε ΥΓΕΙΑ ΠΑΝΩ ΑΠ'ΟΛΑ γιατί χωρίς αυτήν δεν μας σώζει τίποτα. Και οι επιλογές της ζωής σας είναι αποκλειστικά δικές σας και βαραίνουν εσάς. Ούτε να κλαίγεστε πρέπει ούτε να συγκρίνετε τη ζωή σας με των άλλων.

THINK POSITIVE!!!!

3 Tips Ομορφιάς που πρέπει να δοκιμάσεις την άνοιξη!

Η άνοιξη, μαζί με την αλλαγή του καιρού, φέρνει και μία διάθεση για αλλαγή στην εμφάνισή σου. Ήρθε η ώρα να αναβαθμίσεις την ρουτίνα ομορφιάς σου με τα tips ακολουθούν.

1. Απομάκρυνε το «χειμερινό δέρμα».

Την άνοιξη, τα χέρια και τα πόδια σου είναι ακάλυπτα. Μπορεί όχι ακόμα, αλλά μην ξεχνάς ότι θα πρέπει να τους δείξεις λίγη φροντίδα. Απομάκρυνε το ξηρό, χειμωνιάτικο δέρμα με ένα προϊόν απολέπισης, ιδανικά μετά το ντους και βάλε γρήγορα μετά την ενυδατική σου, ενώ το δέρμα σου θα είναι ακόμα λίγο νωπό, για extra ενυδάτωση. Φρόντισε οι κινήσεις σου να είναι κυκλικές στη διάρκεια της απολέπισης και να μην το παρακάνεις, αφού μία με δύο φορές την εβδομάδα είναι το ιδανικό. Έτσι, θα αποκτήσεις λαμπερό δέρμα, έτοιμο για τον ήλιο της άνοιξης.

2. Ενυδατώσου περισσότερο.

Μέχρι τώρα το δέρμα σου κρυβόταν πίσω από κασκόλ, ζιβάγκο, κουκούλες και σκουφάκια. Αυτό σημαίνει ότι το δέρμα στον λαιμό και στα αυτιά σου μπορεί να έχει αφυδατωθεί σημαντικά και να έχει ερεθιστεί, ιδιαίτερα από την τριβή των χειμωνιάτικων μάλλινων. Αφού λοιπόν θα κάνεις την απολέπισή σου, μην ξεχάσεις την ενυδάτωση με μία πλούσια κρέμα και έπειτα, συνέχισε με μία πιο ελαφριά λοσιόν για τη νέα σεζόν. Η επιλογή της λοσιόν είναι καλύτερη γιατί, καθώς η θερμοκρασία ανεβαίνει περισσότερο, αυξάνεται και η παραγωγή ελαίων στο δέρμα και ο ιδρώτας. Έτσι, μία πιο ελαφριά λοσιόν μπορεί να διατηρήσει και τους πόρους σου καθαρούς και να σε ενυδατώσει επαρκώς.

3. Μην ξεχνάς το αντηλιακό σου.

Και μαζί με τον ήλιο θα πρέπει να εμφανιστεί στο ράφι σου και το αντηλιακό σου, αν δεν το είχες και όλο τον χειμώνα όπως θα έπρεπε. Βρες ένα αντηλιακό με προστασία τόσο από την επικίνδυνη ακτινοβολία UVA αλλά και την UVB. Και μην ξεχνάς να το βάζεις πριν βγεις από το σπίτι, άσχετα με τον καιρό ή ότι θα μείνεις στο αμάξι, αφού ο ήλιος μπορεί να διαπεράσει τα σύννεφα αλλά και το τζάμι του αυτοκινήτου.

geapharmacy.gr

Digital Marketing
Social Media
Google Ads
Email Marketing
Graphic Design
Κατασκευή Ιστοσελίδων
Κατασκευή e-shop

mydigiwingz@gmail.com
6986 424546 (Viber)
@mydigiwingz Καλαμαριά | Θεσσαλονίκη

Όλες οι «ελληνικές» Lancia

Τα μοντέλα της Lancia με ελληνική «καταγωγή»:

- Lancia Alfa (1907)
- Lancia Beta (1909, 1972)
- Lancia Gamma (1910, 1976)
- Lancia Delta (1911, 1979, 1993, 2008)
- Lancia Epsilon & Lancia Eta (1911)
- Lancia Zetta (1912, 1994)
- Lancia Theta (1913)
- Lancia Kappa (1919, 1994)
- Lancia Lambda (1922)
- Lancia Prisma (1982)
- Lancia Thema (1984)
- Lancia Ypsilon (1985, 1995, 2003, 2011, 2024)
- Lancia Thesis (2001)
- Lancia Phedra (2002)
- Lancia Musa (2004)

Γιατί η Lancia «βαφτίζει» τα μοντέλα της με ελληνικά γράμματα;

ALL ABOUT CAR

Η Lancia είναι η μάρκα που έχει την πιο στενή σύνδεση με τον ελληνικό πολιτισμό

Η Lancia αναμφίβολα είναι η μάρκα που έχει συνδέσει περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη το όνομα της με την Ελλάδα, αφού μια σειρά μοντέλων δανείζονται γράμματα και λέξεις από την ελληνική γλώσσα.

Στις 27 Νοεμβρίου του 1906, ο Vincenzo Lancia, δημιουργούσε στο Τορίνο μια μάρκα που στο πέρασμα του χρόνου θα δημιουργούσε μερικά από τα πιο όμορφα και τεχνολογικά προηγμένα μοντέλα της εποχής τους. Παράλληλα, δύσκολα μπορεί κανείς να φανταστεί μία μάρκα που να έχει συνδέσει τόσο στενά το όνομα της με την Ελλάδα και τον ελληνικό πολιτισμό. Αυτή η μοναδική σχέση ξεκινά λίγο μετά τη γέννηση της μάρκας και σε μεγάλο βαθμό οφείλεται στον αδερφό του ιδρυτή της Lancia.

Η πρώτη Lancia με ελληνικό όνομα ήταν η Kappa το 1919

Με τη μάρκα να έχει ήδη δημιουργήσει μια σειρά μοντέλων που, κατά τα πρότυπα της εποχής, έπαιρναν το όνομα τους από την ισχύ του κινητήρα, ο Vincenzo Lancia θέλησε να δώσει μια πιο δυνατή ταυτότητα στις δημιουργίες του. Έτσι ακολούθησε την πρόταση του αδερφού του, Γιωάννη, ενός καθηγητή κλασικής παιδείας, και άρχισε να βαφτίζει τα μοντέλα της Lancia με τα γράμματα του ελληνικού αλφάβητου.

Το πρώτο μοντέλο που ακολούθησε αυτή την ιδέα ήταν η Lancia Kappa του 1919. Το πείραμα είχε εκπληκτικά καλή αποδοχή και έτσι ο Lancia, όχι απλά αποφάσισε να συνεχίσει να κάνει το ίδιο με τα επόμενα μοντέλα, αλλά αποφάσισε να μετονομάσει και εκείνα που ήδη είχαν παρουσιαστεί. Με αυτό τον τρόπο το πρώτο μοντέλο, η 12HP του 1907 ονομάστηκε Alpha, η 15/20HP του 1909 ονομάστηκε Beta, η 20HP του 1910 άλλαξε σε Gamma και η 20/30HP του 1911 έφερε για πρώτη φορά στο προσκήνιο της αυτοκινητιστικής σκηνής το όνομα Delta. Το δεύτερο νέο μοντέλο που «βαπτίστηκε» απ ευθείας με ελληνικό όνομα ήταν η Lambda του 1922, ένα εξαιρετικά προηγμένο αυτοκίνητο, αφού ήταν το πρώτο με αυτοφερόμενο αμάξωμα, ανεξάρτητη ανάρτηση με αμορτισέρ που εφηύρε ο ίδιος ο Lancia και φρένα και στους τέσσερις τροχούς.

Δοκίμασε ονόματα από την αρχαία Ρώμη αλλά γύρισε ξανά... Ελλάδα!

Από τη δεκαετία του 1930 και μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του 1960 η Lancia εστίασε την αναζήτηση της για νέα ονόματα στην αρχαία Ρώμη με αποτέλεσμα να λανσαριστούν μοντέλα με ονόματα Artena, Aprilia και αργότερα Aurelia, Flavia και Fulvia.

Από τα τέλη όμως της δεκαετίας του 1960 και μέχρι και σήμερα, η Lancia παραμένει πιστή στην επιλογή ελληνικών γραμμάτων ή και λέξεων για την ονομασία των μοντέλων της. Την επιστροφή στις ελληνικές ρίζες σηματοδότησε η Beta του 1972, ακολούθησε η Gamma του 1976 και στη συνέχεια το 1979 η Delta. Το 1998 η Lancia δημιούργησε το πρωτότυπο Dialogos, που αποτέλεσε προπομπός για τη ναυαρχίδα της μάρκας, την Thesis του 2001. Η Delta ασφαλώς παραμένει το πλέον διάσημο όνομα χάρη και στην τεράστια επιτυχία που είχε το μοντέλο στους αγώνες ράλι, όμως σε επίπεδο πωλήσεων, η Ypsilon είναι το απόλυτο best seller της μάρκας με περισσότερες από 3 εκατομμύρια πωλήσεις με 3 γενιές σε σχεδόν 40 χρόνια ιστορίας. Πρόσφατα, είδαμε και την 4η γενιά του μοντέλου.

Συνολικά η Lancia στα 115 χρόνια πορείας, έχει παρουσιάσει 25 μοντέλα με ελληνικά ονόματα, αριθμός που αναμένεται να αυξηθεί στο άμεσο μέλλον, αν πιστέψουμε πως ο όμιλος Stellantis έχει μεγαλεπήβολα πλάνα για το μέλλον της μάρκας.

BY @DESPINADIMOTSI
TRAVEL BLOG

VENICE, ITALY

Η Βασίλισσα της Αδριατικής!

Η Βενετία έχει την έδρα της σε ένα μαγευτικό σύμπλεγμα που αποτελείται από περισσότερα από 110 νησιά, τα οποία χωρίζονται από κανάλια και συνδέονται με γέφυρες. Θεωρείται η βασίλισσα της Αδριατικής και είναι ένας από τους διασημότερους προορισμούς στον κόσμο.

Τα κανάλια, οι γόνδολες, τα γραφικά σοκάκια και το γνωστό της καρναβάλι χαρίζουν αξέχαστες εικόνες και εμπειρίες. Κομψή, γραφική και ρομαντική, η Βενετία είναι ένα από τα πιο μαγικά μέρη της Ιταλίας αλλά και με τα αρνητικά της όπως η μυρωδιά από τα στάσιμα νερά αλλά και τις πλημμύρες που μπορούν να συμβούν ανά πάσα στιγμή που η στάθμη του νερού θα ανέβει!

BY @DESPINADIMOTSI
TRAVEL BLOG

VENICE, ITALY

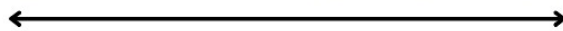
Οι περισσότεροι επισκέπτες επιλέγουν να την επισκεφθούν κατά τη διάρκεια του Καρναβαλιού όπου θεωρείται ένα από τα διασημότερα Καρναβάλια στον κόσμο. Οι μοναδικές στολές και οι μάσκες δίνουν την δική τους πινελιά στην εκδήλωση.

Τα πρώτα που επισκέπτονται οι περισσότεροι είναι Η πλατεία του Αγίου Μάρκου, με την εκκλησία και το γνωστό καμπαναριό της, Οι 4 γέφυρες στο Μεγάλο Κανάλι (Rialto, Accademia, Scalzi και Costituzione) και το Μεγάλο Κανάλι της Βενετίας. Η Βενετία διαθέτει επίσης πολλά μουσεία και την αγαπητή Ιταλική κουζίνα.

Για πιο οικονομική διαμονή σας προτείνουμε το Mestre που είναι ακριβώς δίπλα και είναι πολύ εύκολη η μετακίνηση με τις συγκοινωνίες. Για να απολαύσετε την πόλη θα περπατήσετε αρκετά διότι στο κέντρο δεν επιτρέπονται ούτε ποδήλατα.

Ίσως χρειαστεί με τα νέα μέτρα που αναφέραμε στο προηγούμενο τεύχος του ER MAG να πληρώσετε και εισιτήριο επισκέπτη, κάτι που δεν χρειαστήκαμε εφόσον την επισκεφθήκαμε πριν αυτές τις τελευταίες αλλαγές.

Πως να βγούμε από ένα αυτοκίνητο που βυθίζεται

Αλήθεια, τι θα μπορούσε να είναι χειρότερο από το να βρίσκεσαι σε ένα αυτοκίνητο που βυθίζεται; Και παρόλο που οι περισσότεροι πιστεύουν ότι θα προλάβουν να βγουν έγκαιρα. Στην πραγματικότητα σε μια τέτοια περίπτωση όλα θα εξελιχθούν τόσο γρήγορα που οι πιθανότητες να επιβιώσουμε είναι ουσιαστικά ελάχιστες.

1. Δεν πανικοβαλλόμαστε. Φυσικά, όταν βλέπουμε να εισρέουν νερά μέσα στο όχημα, δεν είναι τόσο εύκολο να διατηρήσουμε την ψυχραιμία μας. Αν τρομοκρατηθούμε και τα χάσουμε το μόνο που θα καταφέρουμε είναι να σπαταλήσουμε πολύτιμο οξυγόνο και ενέργεια, και να στερήσουμε από τον εαυτό μας την ευκαιρία να βγούμε ζωντανοί. Πρέπει να ηρεμήσουμε και να επικεντρωθούμε σε αυτό που πρέπει να γίνει.

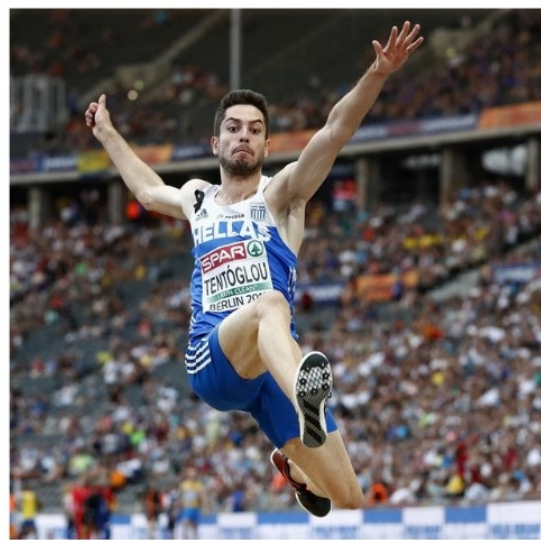
2. Θυμόμαστε ότι τα πρώτα ένα με δύο λεπτά είναι και τα πιο καθοριστικά. Συνήθως στα πρώτα 120 δευτερόλεπτα το αυτοκίνητο εξακολουθεί να επιπλέει στην επιφάνεια του νερού. Αυτή τη στιγμή είναι και πιο εύκολο να ξεφύγεις. Αν κινηθούμε με ψυχραιμία προλαβαίνουμε να βγούμε από το όχημα με ασφάλεια.

3. Δεν περιμένουμε να ισορροπήσει η πίεση. Όταν το αυτοκίνητο είναι βυθισμένο στο νερό, η διαφορά πίεσης μέσα και έξω απλά δεν θα επιτρέψει την πόρτα να ανοίξει. Έχει επικρατήσει η άποψη ότι θα πρέπει να περιμένουμε έως ότου το νερό γεμίσει εντελώς το εσωτερικό και η πίεση είναι ίση και μόνο τότε να προσπαθήσουμε να ανοίξουμε την πόρτα του οχήματος. Η θεωρία αυτή όμως δεν είναι απόλυτα ρεαλιστική. Η πίεση θα εξισωθεί, αλλά πιθανότατα μέχρι τότε θα έχουμε ήδη πνιγεί.

4. Καλύτερο είναι να βγούμε από το παράθυρο. Εάν το νερό δεν έχει ακόμη ανέβει πάνω από τα παράθυρα, κατεβάζουμε τα παράθυρα και βγαίνουμε έξω. Σε αντίθεση με τη δημοφιλή πεποίθηση, τα αυτόματα παράθυρα δεν βραχυκυκλώνουν αμέσως στο νερό. Όμως εάν αυτό συμβεί το προτιμότερο είναι να σπάσουμε το πλαϊνό παράθυρο με ένα μεταλλικό αντικείμενο ή με το ειδικό σφυρί έκτακτης ανάγκης. Με αυτό μπορούμε όχι μόνο να σπάσουν το γυαλί, αλλά και να κόψουμε τη ζώνη ασφαλείας εάν είναι μπλοκαρισμένη. Φυλάξτε ένα τέτοιο εργαλείο σε προσβάσιμο μέρος, ώστε σε περίπτωση ατυχήματος να μην χρειάζεται να χάσετε χρόνο αναζητώντας το.

5. Βοηθάμε τους συνεπιβάτες εάν υπάρχουν. Πρώτα, προσπαθούμε να είμαστε ήρεμοι. Εξηγούμε στους υπόλοιπους τι πρόκειται να κάνουμε. Οι άνθρωποι νιώθουν πιο ήρεμοι όταν έχουν ένα σχέδιο δράσης. Εάν υπάρχουν παιδιά στο αυτοκίνητο, βοηθήστε τα να λύσουν τις ζώνες ασφαλείας τους. Αν το παιδί είναι πολύ μικρό, το παίρνουμε στην αγκαλιά μας και προσπαθούμε να βγούμε από το πλαϊνό παράθυρο.

Μίλτος Τεντόγλου: Σταματάω το μήκος αν περάσει αυτή η αλλαγή Η στιγμή της απονομής του χρυσού μεταλλίου στο παγκόσμιο στίβου

Ο δις παγκόσμιος πρωταθλητής στον κλειστό στίβο δεν έμεινε ικανοποιημένος από τον αγώνα του ούτε από τις αλλαγές που συζητούνται.

Το δέκατο μετάλλιο της καριέρας του και δεύτερο συνεχόμενο χρυσό σε Παγκόσμιο πρωτάθλημα κλειστού στίβου **κατάκτησε ο Ολυμπιονίκης Μίλτος Τεντόγλου.**

Ωστόσο, ο κορυφαίος άλτης του μήκους στον κόσμο δεν χάρηκε καθόλου για την επιτυχία του και ο λόγος είναι επειδή η νίκη του δεν συνοδεύτηκε από μια ανάλογα μεγάλη επίδοση.

«Δεν με ενδιέφερε η νίκη αλλά η επίδοση κι αυτή δεν βγήκε. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί αγωνιστήκαμε το πρωί. Χθες για παράδειγμα δεν υπήρχε στο πρόγραμμα κανένα οριζόντιο άλμα», παραπονέθηκε μετά τον τελικό ο Έλληνας πρωταθλητής.

Επίσης, ο Μακεδόνας πρωταθλητής εξέφρασε άλλο ένα παράπονο. «Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί θέλουν να μετρούν τα άλματα από το σημείο που πηδάμε. Έτσι το αγώνισμα χάνει τη δυσκολία του. Όλοι μπορούν να πηδήξουν απλά μήκος, αλλά η προσέγγιση και το πάτημα είναι το δύσκολο κομμάτι και αυτό θέλουν να τον αφαιρέσουν», είπε.

Για να συμπληρώσει με μια δήλωση-βόμβα: «Αν περάσει αυτή η αλλαγή, θα σταματήσω το μήκος και θα κάνω τριπλούν». Η συνέχεια για τον Τεντόγλου είναι στον ανοιχτό στίβο με πολύ δουλειά στα σπριντ και πρώτο δυνατό αγώνα στο Diamond League στη Ντόχα.

ERmionida MAGazine

ermionidamagazine.com